

ХАЛИЛЪ (кѣйто поема хлѣба отъ Злата.)

Ти си нди, ние ще му го дадеме (Злата дава хлѣба и си отива).

ЯВЛЕНИЕ II.

ПРЕЖНИТЕ и ХАЛИЛЪ

ХАЛИЛЪ.

Истина ли казвашъ, че това момиче е Танчово, бе Нейко чорбаджи?

НЕЙКО. (катъ са помръква и прави темелляхъ.)

Еветъ ефендимъ, негово е.

ХАЛИЛЪ.

Мене това момиче много ми са хареса. Азъ ще го зема за мойя ханжма. Но най-напредъ ще го поискамъ отъ баща му, че ако не ми го даде съ добро, то азъ тогава ще го зема насилственно. Какво ще кажешъ ти, Нейко чорбаджи?

НЕЙКО.

Както щешъ, ефендимъ. Друго такова хубаво момиче не само въ нашето село, но и по етрафа нѣма. Не гледай, че дрѣхите му са сждрани.